La dona de l'estació

m vaig trobar també, uns dies després dels fets pornogràfics propers al carrer d'EG, amb la Dona de l'Estació, a qui vaig dedicar fa uns mesos un escrit publicat al DdX. Era asseguda amb el seu carret de supermercat ple d'andròmines, al banc que hi ha a una botiga d'un altre carrer molt transitat. De fet és la mateixa via que connecta amb el carrer on hi va haver l'escena de mig-nu que vaig comentar fa uns dies. Semblava gaudir de bona salut i demanava uns diners als vianants, per un cafè amb llet, deia. Començava a fer fred i no m'imaginava on devia dormir, possiblement a l'Estació. Després de Nadal em vaig topar de nou amb ella, a prop de l'Estació. Anava ben vestida i semblava una altra, però. Tant, que ara ja no traginava un carret de supermercat, ans un d'aquests que s'empren per transportar maletes als aeroports (trolleys, en diuen a l'argot dels viatgers aeris). Com a contenidor d'estris, sobre la plataforma del transport hi havia una capsa de cartró de la mida d'una maleta grossa. Res més. Algú li havia simplificat les seves possessions, vaig pensar. Entrava amb el seu nou aixovar a l'Estació. Com sempre havia fet. Les nits són fredes, algú la deu deixar passar-les allí. On semblava viure abans del canvi de carretons i d'andròmines. Quan els que curen dels indigents ciutadans, la consideren arreglada fins la propera connexió. I pels principis de la llibertat la deixen anar lliure. Un diumenge de gener la vaig tornar a veure de nou. Aquesta vegada a la plaça del Marquis of the Fields. El trolley ara el portava carregat de moltes capses, on possiblement hi havia l'antic munt de possessions ambulants o el que, durant les Festes de Nadal i Reis, havia arreplegat de nou, aneu a saber què i on...

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/girona/2018/02/11/dona-lestacio/895232.html?utm_source=rss